

Af de stillede Ændringsforslag er det under Nr. 1 det betydeligste. Det knytter sig nøje til Ændringsforslag under Nr. 5 i Betænkningen. Da Udvalget begyndte sit Arbejde, fik vi fra adskillige af Begravelseskasserne Henvendelser, og der blev sendt en Mængde deputerede til Udvalget, som i høj Grad udtalte deres Ængstelse over, at de smaa Begravelseskasser ved Livsforsikringsloven blev førte ind under Forsikringsraadets Tilsyn. Mange af Kasserne vare nemlig bange for at komme ind under de forsikringstekniske Regler, som man kunde vide, at Forsikringsraadet vilde føre dem ind under. De smaa Kasser havde hidtil ikke virket under egentlig forsikringstekniske Regler, og hvis de nu skulde komme til at virke under saadanne, vare de bange for enten helt at maatte standse deres Virksomhed eller at maatte nedskrive deres Policer saa stærkt, at dette maatte blive en Skuffelse for de Medlemmer, som gennem mange Aar, maaske med forholdsvis betydelige Ofre fra deres Side havde baaret Kasserne frem. Nu er der ikke Tvivl om, at Forsikringsraadet vil tage Sigte paa at faa disse Kasser ind under et forsikringsteknisk Grundlag, det vil simpelthen være Forsikringsraadets Pligt. Jeg tvivler for øvrigt ikke om, at Forsikringsraadet vil søge at opnaa dette Resultat med al fornøden Hensynsfuldhed overfor Kassernes hele Stilling. Udvalget har overfor de Grunde, som de deputerede fra de forskellige Begravelseskasser have fremført, ikke ment helt at kunne afvise Tanken om at inddrage en større Del af Begravelseskasserne under det foreliggende Lovforslag, end det oprindeligt var bestemt. Lovforslaget bestemmer i § 1, at Kasser, som opfyldte denne Lovs Bestemmelser, og som have til Formaal at sikre Udbetalingen af en Sum en Gang for alle af ikke udover 250 Kr. i Tilfælde af et af dens Medlemmers Død, skulle falde ind under denne Lov. Fra Begravelseskassernes Side var imidlertid det Ønske meget stærkt fremsat, at man skulde gaa til en højere Sum, og denne Tanke har Udvalget, som sagt, ikke helt turdet afvise, idet man har set, at det kunde være meget vanskeligt for adskillige af disse Kasser at fyldestgøre de Krav, man vilde stille, navnlig af Hensyn til det forsikringstekniske Forhold. Da desuden, som der gøres opmærksom paa i Betænkningen, en hel Del af de Kasser, her er Tale om, ere grundede i humane Øjemed og have faaet Tilskud fra ikke nydende Medlemmer, synes ogsaa den humane Karakter, som Administrationen

og Oprettelsen af disse smaa Kasser har, at give Betingelse for, at man kan gaa til en noget højere Sum. Ved Ændringsforslaget under Nr. 1 stiller Udvalget altsaa Forslag om at forhøje Summen fra 250 til 500 Kr., for saa vidt som Kasserne i øvrigt opfyldte Lovforslagets Krav.

Det siger sig selv, at en saadan Ændring lader sig ikke gennemføre, uden at det symmetriske Forhold mellem de to Love, Livsforsikringsloven, som vi vedtog i Fjor, og denne Lov, som nu foreligger til Behandling, lider nogen Skade. Det kan ikke nægtes, at der sker Brud paa Symmetrien mellem de to Love, og at Regeringsforslaget i saa Henseende havde sine Fortrin. Imidlertid har Udvalget set det saaledes, at det symmetriske dog i nogen Maade bør vige for det virkelige Livs Krav, og er derfor gaaet til at stille det ovennævnte Ændringsforslag. Lad mig tilføje med det samme, at det dog vistnok er lykkedes Udvalget, selv om der er sket et Brud paa Symmetrien, at opnaa at faa det klart fremstillet, hvilke Kasser der kommer ind under denne Lov, hvilke Kasser der kommer ind under Livsforsikringsloven, og hvilke Kasser der i det hele taget ikke kommer ind under noget Tilsyn. Jeg tror at turde sige, at det vil fremgaa klart af Betænkningen. Man har altsaa ment at kunne gaa til at forhøje Summen fra 250 til 500 Kr., idet Udvalget er gaaet ud fra, at Kasser, som ikke betale mere end 500 Kr., og som jo i mange Tilfælde ere grundede i humane Øjemed, ikke eller i alt Fald kun indirekte kunne opfattes som drivende egentlig Livsforsikringsvirksomhed.

Til dette Ændringsforslag knytter sig, som nævnt, Ændringsforslag under Nr. 5. I den Lov om Livsforsikringsvirksomhed, som vi vedtog forleden Aar, bestemmes der i § 56, at Kasser, som kun udbetale en Sum af under 250 Kr., ikke paa samme Maade som de Kasser, der betale en større Sum, komme ind under Forsikringsraadets Tilsyn. Der er altsaa en Undtagelsesbestemmelse overfor disse smaa Kasser. Naar man nu vil forhøje Summen fra 250 til 500 Kr., er det nødvendigt i nærværende Lovforslag at træffe en Bestemmelse, som gør det muligt at afvige fra Bestemmelsen i Livsforsikringslovens § 56, Punkt 1, og Udvalget har derfor stillet dette Ændringsforslag under Nr. 5, som indrømmer Tiladelse til en saadan Afvigelse.

Ændringsforslag under Nr. 2 indrømmer Tilsynet Ret til at lade enkelte Kasser i deres Virksomhed afvige noget fra